

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 238.

Anden Samling.

87de Møde.

Mandagen den 3die Marts.

(Forts.)

Formanden (fortsat): Den Maade, hvor paa Forslagene ville blive fatte under Afstemning, vil være, at først Udvalgets Forslag under Nr. 1, 2 og 3 affstemmes, derefter Udvalgets Underændringsforslag til dets 4de Forslag, dernæst selve det 4de Forslag, derefter § 1, saa Ændringsforslaget til § 2, saa § 2 og endelig § 3. Samtlige Forslagets 3 Paragrapher med dertil stillede Ændringsforslag sættes saaledes under Forhandling. — Den ærede Ordfører har Ordet, hvis han ønsker det.

De af Udvalget oprindeligt stillede Ændringsforslag findes i Anhang B Sp. 579—580; de senere tilkomne vare saalydende:

Forslag af Udvalget:

At i Udvalgets 4de Indstillingspunkt efter Ordene: „Eftebjerg Skov paa Falsler“ tilføies: „denne sidste dog kun paa Vilkaar, at den, ogsaa fremtidig, behandles som Fredskov“, ad § 1.

Forslag af Nyholm og Thalbiger:

At efter Ordene „Ledøie-Plantage“ tilføies: „denne dog kun paa Vilkaar, at den ogsaa fremtidig behandles som Fredskov“.

Ordføreren (Ungsøgaard): For Diebliffet har jeg Intet at bemærke, men skal afvente, hvad der maatte blive anført fra andre Medlemmers Side.

Nyholm: Jeg maa i det Hele taget tillade mig at fremhæve, at jeg tiltræder den Betænkning, som er afgiven af det ærede Udvalg, navnlig hvad Silkeborg angaaer. Jeg vilde finde det overordentligt uhenigtsmæssigt, hvis man i denne Retning vilde gaae ind paa, som der af Regjeringen er foreslaaet, at sælge disse forskjellige Eiendomsdele, Staten der har,

da det, som bekendt, tilstrækkeligt er oplyst af Udvalget, at der sandsynligviis kun maa kunne ventes en saare liden Betaling derfor under de Vilkaar, hvorunder de for Diebliffet ere bortforpagtede til Brødrene Drewsen. Med Hensyn til det Forslag, som Udvalget nu har gjort angaaende Eftebjergskov, kan det kun være mig meget kjært at see, at det har optaget det Forslag, at denne Skov kun maa sælges saaledes, at den konserveres som Fredskov, og derved altsaa har søgt at staae os tilstrækkelig Garanti for, at denne Skov ikke bliver omhugget. Med Hensyn til den anden Skov, Ledøie-Plantage, som findes omtalt under § 1, og angaaende hvilken jeg i Forening med en anden Landstingsmand, den 2den for 2den Kreds (Thalbiger), har tilladt mig at stille et Ændringsforslag, da maa jeg tillade mig at bringe i Thingets behagelige Grindring, at da jeg under Sagens forrige Behandling bragte dette Spørgsmaal paa Bane, blev det indvendt imod mig, at denne Skov var af liden Vigtighed, saa at dens Conservation neppe kunde interessere Staten i nogen høj Grad. Jeg formaaede imidlertid det ærede Medlem, som tillige med mig har stillet det omtalte Ændringsforslag, til at foretage en local Undersøgelse, da den nævnte Skov ikke ligger meget langt fra hans Hjem, og Resultatet deraf har været, at han har fundet, at denne Plantage er af en særdeles interessant Beskaffenhed. Der er i Lovet af de sidste 20—30 Aar plantet hvert Aar circa 1000 Stkr. Egetræer, saavel som Asketræer, som staae i den allerfrødigste og deiligste Bæret. Den hele Plantage eller Skov — som man vel godt kan kalde den, bestaaer af circa 43 Tdr. Land, — er saaledes til overordentlig megen Nytte i den trølose Egn, hvori den ligger, og er ikke alene til Lyft for Beboerne, men giver dem tillige bety-